

Editor :— Prof. P. V. Ramanujaswami, M. A.

సుభద్రాకల్యాణము

తాళ్లపాక తిమ్మక్కరచన

శ్రీవేంకటేశ్వరప్రాచ్యనరిశోధనశాలలో ఆంధ్రవాఙ్మయ పరిశోధకుఁడగు

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

పరిష్కరించినది.

తిరుపతి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల ముద్రాక్షరశాల

1950

[వెల రూ. 0—12—0

వీ రి క

—o—o—o—

ఈ సుభాద్రాకళ్యాణమును తాళ్ళసాకతిమ్మక్క రచించెను. తాళ్ళసాక అన్నమాచార్యునికి తిమ్మక్క, అక్కలమ్మ యని యిద్వంద భార్యలుండిరి. పెద్దభార్య తిమ్మక్కకు నరసింగన్న యని కుమారుడు చిన్నభార్య అక్కలమ్మకు పెద్దతిరుమలాచార్యుడని కుమారుడు నిద్దఱు కూతురును కలిగిరి. అందు పెద్దభార్య యగు తిమ్మక్కయే యీగేయకృతికి రచయిత్రి. సంగీత సాహిత్యచతుర యగు నీయిల్లాలి నేలిన యన్నమాచార్యుఁ డదృష్టవంతుడు.

కం॥ సంగీతము సాహిత్యము

శృంగారము చక్కదనము శీలము గల పు

ణ్యాంగనకుం బ్రియుడగు కవి

పుంగవుఁ డరయంగ నెంత పుణ్యాత్మకుఁడో !”

తిమ్మక్క ప్రేయసిగా, భక్తిమయగేయరచన కవితగా, తత్కవితావల్లభుఁడు శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామిగా, అన్నమాచార్యునకు లభించిరి. అతఁడు ధన్యుఁడు.

తిమ్మక్కకృతి యిది ద్విపదమంజరీవికార మనందరిన గేయరచన. స్త్రీబాలపామరాదులు కఠపాఠముగా నేర్పడ దగినది. పాడందగినది. పూర్వ మట్లే సాగినది. ఈపాట లోని పలుకుబళ్ళు కొన్నికొన్ని చేమకూర వేంకటకని విజయ విలాసముఁ జేరినవి. ఈగ్రంథకర్త అతని కిన్నూ రేఁడ్లకిఁ బూర్వకాలమున నుద్భవించి కాన దీనిలోని పలుకుబళ్ళు చేమ కూరకవి యనుకరించె ననవలెను. ఇందులో.....మువ్వ గోపాల అనికలదుగాని అది మువ్వపురి గోపాలునిఁ బేర్కొనునది యనఁ గాదు. క్షేత్రయ 'మువ్వపురిగోపాలా' యని చెప్పెను గాన యది యట్లే యనవలెను. ఇక్కడ మువ్వలు దాల్చిన బాలగోపాలుఁడని యర్థము కావచ్చును. ఈ పాట నన్నయ భారతకథారచనము నధికముగా ననువర్తించు చున్నది. దీనివ్రాత ప్రతిలిపి పాటపాడెడు తీరున తీగెసాగిన దీర్ఘాక్షరములతో నున్నది. స్త్రీపామరాదులనోటఁబడి, యీ పాట చాల రూపుచెడి శ్రీకాళహస్తిరాజుగారి యాస్థాని నుండి తెచ్చిన తాళపత్ర గ్రంథసంచయములోఁ గానవచ్చినది. దీని నెంతో దిద్ది కొంత తీరునకుఁ దెచ్చితిమి. ఇట్లు దిద్దుటలో అచ్చు చిత్తులు చూచుటలో చిరంజీవి పంగనామముల బాల కృష్ణమూర్తి, విద్వాన్, శిరోమణి, బి.ఓ.యల్. (ఆనర్కు) నా సహాయోద్యోగి చాలఁ దోడ్పడెను. యథా మాతృక

ముగా చిరంజీవి విద్వ్యాకృతి. పార్థసారథినాయుడు పరిశోధన
 శాలా విద్వ్యాకృతి వ్రాసెను.

అన్నమాచార్యోత్సవము నాటి కాయన యిల్లాలి
 గేయరచనమును దీనిని వెల్పరింపవలయునని వడివడిగా దోష
 సహస్రము దిద్దును నన్ను కీర్తించుండగా ప్రెస్సు మేనేజరు
 శ్రీ T. R సరసింహంగారు, కంపోజిటర్లు శ్రుతికలిసి
 వడిగా వారములో ముద్రణము ముగించిరి. ఈ ద్వితీయ
 వర్షాన్నమాచార్యోత్సవమున (విరోధి ఫాల్గున బహుళదశమి)
 నెల్వడిన యీ శ్రంధము, సర్వసమ్మతముగా శ్రీ సి. అన్నా
 రావుగారు కమిషనరుగాను, శ్రీ సి. రామస్వామిరెడ్డిగారు
 పేషాంటుగాను, శ్రీ తిరుపతి దేవస్థానమున నుద్యోగించుట
 కును, భారతదేశము సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము పడయుటకును,
 జ్ఞాపకముగా వెలయఁగలదు.

తిరుపతి }
 18-3-50 }

వే. ప్రభాకరకౌత్తి.

సు భ ద్రా క ల్యా ణ ము

తాళ్ల పాక——ఊమ్మక్కరచన

శ్రీరమావల్లభులు - శ్రీకృష్ణు లెలమి
ద్వారకాపట్టణము - తమ రేలుచుండ
శ్రీకాంతపతికృపను - జెలగి పాండవులు
ప్రాకటంబుగను ద్రా - పదిని బెండ్లాడి
రంతి నింద్రప్రస్థ - మను పట్టణమున
నంతనంబున నున్న - నమయంబునందు
సురముని యేతెంచె - సుదతి పూజించె
ఆరణ్యక మ్రొక్కగా - నపుడు ద్రాపదిని
దీవించి లోపలికి - దిరిగి పొమ్మనియె
నేవురితోబలికె - నిల్లు నారదుడు
ఇంతుల కథలైన - నెంతవారికిని
చింతింప మదిలోన - చీకాకు గదురు
సుదశికై సుందోప - సుందుల చరిత
విదితముగ జెప్పెదను - వినుడంచు బలికె
సుందరికొఱకునై - సూడు పుట్టంగ
సుందోపసుందులు - మ్రుంది మన్నెరి

కావున మీర లొ - క్కటఁ గాంత పొందు
 గావింపరాదు నం - కటఱాటు గదురు
 ఒక్కొక్కయే డామె - యొక్కొకరినగర
 మక్కవతోనున్ని - మర్యాద యగును
 ఒక్కరి నగరిలో - నువిద యున్నపుడు
 మక్కువ వేటొకరు - మసల రాదచట,
 ఏకాంత మరయక - యేగినవారు
 వ్యాకులపడక యా - వసతి వర్జించి
 తిరముగా నొకయేఁడు - తీర్థాభులందు
 చరియించ వలె నని - నమయంబు చెప్పె
 ఒప్పించె నారదుం - డొగి నేగె నంత
 అప్పటినుండి - తా రై దుగు రల్లె
 సమయంబు పాటించి - సాధ్యితోగలసి
 ప్రమదంబుతో భూమి - పాలించు చుండ్ర
 ఒక్కనాడావురిని - నొక విప్రునింట
 తెక్కలి మ్రుచ్చులు - ధేనువుల్ గొనుచు
 చనిరి విప్రుం డంత - నవ్యసాచికిని
 మొససి ధేనువులకై - మొఱవెట్ట దొణగె
 భూసురవర్యుండు - మొఱలిడ జెలిసి
 భాసురంబుగ తన - ప్రతినను తలచి
 ఆయా ర్రవముల - కా ధనంజయుఁడు

ఆయుధశాలకు - నరుగంగవలసి
 ధర్మనందనుఁడు తా - ద్రాపది గూడి
 కూర్మితోనుండుట - గూడ గుర్తించి
 ఆభూమిదేవు నుడు - లడలు ధేనువుల
 ఊభలు మాన్పంగ - జూచి ధర్మవును
 అనుచు నాయుధశాల - కరుడెంచి క్రీడి
 తనువున నాయుధాల్ - తగదాల్చి పట్టి
 తఱమి యాముచ్చుల - దండించి పసుల
 మఱల నాద్విజునకు - మరెఱుద నొసగి
 తనయన్న కడ కేగి - దండంబు పెట్టి
 మును జేయునమయము - మునుకొని చెప్పి
 యెలమితో దీర్ఘముల - కేగెద ననగ
 బలికె ధర్మజు డంత - బార్గుని తోను
 నిను విడిచి యొక ఘడియ - నేనుండ లేను
 నను విడచి యేరీతి - చనెదవోయన్న
 కొమరొప్ప వచ్చితివి - గోవులకొఱకు
 సమయభంగములేదు - చనవల దనెను
 మనము గావించిన - మర్యాద లన్ని
 మనమె చేయకయున్న - మఱి ధర్మమేది ?
 అనుచు ధర్మజుచేత - ననిపించు కొనియె
 యన్న పాదములకు - నతిభక్తి మ్రొక్కి

వాయునందనునకు - వందనం బొసగి
 కవలు మ్రొక్కినవారి - గొగిట జేర్చి
 ఆయతిథిచేతను - అనిపించుకొనియు
 చనియె తీర్థములకు - శక్రనందనుఁడు
 గరిమ పెద్దలు పుణ్య - కథలు జెప్పుచును
 ధర ప్రదక్షిణము స - దా చరింపుచును
 అక్కడక్కడగల - యఖిల తీర్థములు
 జేడుక నాడుచు - విజయుండు కనియె
 అంగవంగకళింగ - బంగాళములను
 పార్థుండు గడిచెను - బహుదేశములను
 గంగ స్నానము జేసి - కడు నీమమునను
 సంగతిగ నొకనాడు - జపతపంబులను
 గావింప నొక నాగ - కన్య యేతెంచి
 కనుమాయ గావించి - యనురక్తి మించి
 ఘనగతి నాగలో - కమునకు జనెను
 మానంబు మాని యా - మగువ కిట్లనెను
 మానిని వినవె జి - హృగలోకమునకు
 శనేల వచ్చితి - నీకు పేరేమి
 పూని తెల్పు మని యా - పొలతిని నడుగ
 నై రావతుండు జా - హ్నవికి వల్ల భుడు
 కౌరవ్యు డనువాడు - కలడు తక్షకుడు

నా వేరును వులూచి - నను గనిరి వారు
 నీ పౌరుషములు - నీ రూపుమహిమ
 పనిగాని గీతరూ - పమున వెల్లడిగ
 విని నిన్ను గామించి - వేడ్క దెచ్చితిని
 నా కోర్కె లీడేర్చు - నాకేశతనయ
 కై కోను మనడు నా - కాంత నీక్షించి
 నారద సద్భ్రహ్మ - చారి యానతిని
 నిగిడి యీ ధరమీది - నిఖల తీర్థములు
 వరగ చరించగ - సమయమ్ము గలిగె
 వరగ ధర్మజునితో - పలికి వచ్చితిని
 నీ మనోభీష్టంబు - నే న్నెట్లు దీర్తు
 భామిని ! యనిన నా - పద్మాక్షి పలికె
 ధర్మమేదియు ప్రాణ - దానము తోను
 తుల దూగదని మహా - త్ములు వలుకుదురు
 చేకొని తన్ను ర - ళించిన మీకు
 పాకశాసని ! వ్రత - భంగ మెక్కడిది
 పరగ ధర్మ స్థితి - పాంచాలికడను
 పరగ మీ చేసిన - సమయమ్ము కాద
 అనగ ధర్మ స్థితి - కాత్మ మోదించి
 అచట పుత్రుని గాంచి - ఆనాతి కొసగి
 మనమున నుప్పొంగి . మఱునాడు వెడత

కమలాక్కు దుదయించు - కాలంబునందు.
 క్రమమున క్రీడి గం - గానది జేరె
 తనవేంట వచ్చిన - ధాతుణీసురుల
 గనుగొని యచ్చించి - కథలెల్ల జెప్పె
 అర్థముల్ ధేసు న - హాసముల్ గారు
 అర్థితో భూసురుల - కమరకంబొసగె
 అనిపికొని కొందరి - నందు గొందటిని
 నొనరగా చే కొని - యుదధి తీరమున
 ఉర్విధరుని పురు - షోత్తము గాంచి
 పమ్మిన భక్తితో - ప్రణతు లొనర్చె
 ఓ విశ్వపాలక - ఓ విశ్వకర్త
 యో విశ్వరక్షక - యో జగన్నాథ
 నీ యందు గల్లు నీ - నిఖిలలోకములు
 మాయెడ కృప యుంచి - మమ్ము రక్షించి
 పాయక నాకోర్కె - ఫలియింపజేయు
 మనుచు నన్నుతి జేసి - యతనికి మ్రొక్కి
 చనుతెంచె పర్వత - స్వామినన్నిధికి
 అమర నహోబళం - బా వెంకటాద్రి
 పరుస న్నాపై కంచి - పరడుల గొలిచె
 క్రమమున కావేటి - రంగనాయకుల
 ప్రేమను దర్శించి - విదప తానంత

అల దక్షిణమ్మున - వెలసిన యట్టి
 అలతి నదుల తీర్థ - ములనాడె క్రీడి
 మునుకొని యటు పద - మూడన నెలను
 పనిబూని మణిపురి - పట్టణమ్మునకు
 అరిగె నప్పుర మేలు - నవనీశ్వరుడు
 బలవిక్రముడు చిత్ర - వాహనుం డవుడు
 ఎదురేగి తోడ్చి - హేమవీరమున
 వదలని భక్తితో - నాసని నునిచి
 అడుగుల నర్ఘ్యపా - ద్యముల బూజించె
 సురవతి సుతుడు వ - చ్చుట వైపు దెలిసి
 కౌంతేయు డిష్ట మా - ర్గమున జిక్కునని
 యంతంత మది నుబ్బి - యర్జును జూచి
 యేను నీ కొకమాట - నెఱిగి చవలెను
 మానవాధీశ్వర - నూనంశ మందు
 ఘన విక్రముడు వ్రభా - కరుడను రాజు
 తనయుల కొఱకు దా - దడయకెంతెంతో
 తపసుజేసిన చంద్ర - ధరుడును మెచ్చి
 అవుడు దానొకమాట - నరుమగ బలికె
 వసుధేశవరుఁడ నీ - వంశ వీరులకు
 పొసగంగ నొక్కొక్క - పుత్రుండు పుట్టు
 అని యిచ్చె వరమీశు - డతని వరమున

గొనకొని యొక్కొక్క - కొమరుండు పుట్టె
 ఘనుడ నా కిప్పుడీ - కన్యక పుట్టె
 తనయుల కొఱకుగా - తనయ నే బ్రోతు
 ఈలతాంగికి నుద - యించు నాసుతుడు
 నాలాయముగను మా - వంశమ్ము నిలుపు
 వరపూజ తో నుంచి - వరునకీ కొమిరె

 పరగ నిచ్చుట నాదు - భాగ్యమే కాదె
 యెనగ భూవతివి నీ - విందువంశ్శుడవు
 పొనగ పెండ్లాడు నా - పుత్రిక ననిన
 కప్పడి దానికి - కడు సంతసిల్లి
 నివ్వటిల్లడి కోర్కె - నెలత పెండ్లాడె
 అంగజుడేవి జి - త్రాంగద గూడి
 పొంగుచు సంతనా - పురము చెంగటను
 అయ్యరునుండు వను - ధామరుల గూడి
 చయ్యన జనుడేర - బలధి తీరముకు
 స్నానము చేయగ - సమ కట్టియున్న
 పూని యక్కడి ముని - పుంగవుల్ విజయు
 గనిరి యీకొలనును - హోదుర్గమమ్ము
 ఘనతరగ్రా హానం - కలితమ్ము నగును
 పార్థుడ యిచ్చోట - భరితమ్ములై న
 తీర్థరాజమ్ములు - దీపించు నైదు

నలలితముగను బ్ర - సన్న తీర్థమ్ము
 ఫలదమైనట్టిసా - భద్ర తీర్థమ్ము
 సోమింపగాను బా - లోమతీర్థమ్ము
 పాననంబౌ భర - ద్వౌజతీర్థమ్ము
 కారుణ్యమయుడ యీ - కారంధమంబు
 భారుణిలో ప్రసీ - ధమ్ముయి యొప్పు
 బలభేది సుత ! యెట్ట - బల్లిదు లై న
 చెలగి యీ కొలకులు - చేర నోడుదురు
 అని చెప్పగా దాను - వినియు నర్జునుడు
 వచ్చి యీఘనసరో - వరములో జొచ్చి
 యిచ్చమై తీర్థమ్ము - లే నాడవలెను
 అనుచు నయ్య ర్జునుం - డతిసాహనమున
 ఆయెడ సౌ భద్ర - మనియెడి కొలను
 వరగ ప్రవేశించె - జలమధ్యమునకు
 కడు సుగ్రగతి మహా - గ్రాహ మేతెంచి
 తను డాయ దాని ను - ద్దండత బట్టి
 బహు పరాక్రమశాలి - బైట పడవేసి
 నక్రరూపము మాని - నాతియై నిలిచె
 శక్ర నందునుడు నా - శ్చర్యపడి చూచె
 ఇదియేమె భాషు నీ - వింతకు ముందు
 వదళక యీసరో - వరములో నుంటి

జలచరాకృతి మాని - జలజాక్షి వైతి
 వలనుగా నెఱిగించ - వలెను తత్ క్షణమొ
 మత్తాక్షి నీవు ముక్ - మకరివై యుండి
 యిచట భామిని యవుట - కిరవేది చెవుము
 అనఘుడ నే వంద - యనెడి యచ్చరను
 ధనదునకును గూర్చు - దాన నాసఖులు
 సౌరభేయి సమీచి - జయలతల్ వారు
 నలుగురు తనయట్టి - సక్ర రూపమున
 జలధిలో నున్నారు - శాప విముక్తి
 ననువొంద గావించు - మనిన నర్జునుడు
 యేమి కార్యమున - నిట్టి చందమున
 భామిని యిది మీఱు - పాటిల్లె ననిన
 ఇంద్రనందన మను - కేంద్ర యేవురము
 యింద్రాదిలోకము - లెల్ల కన్గొనుడు
 ధరణిపై ఘన తపో - ధను లున్న వనము
 గనుగొని యందగ్ని - కల్పుడొనొక్క
 బ్రాహ్మణుని తపస్సు - భంగము చేయ
 తలచిన నలిగి యా - తాపసోత్తముడు
 చలము మీఱగరాని - శాపము బెట్టె
 భయమున నాముని - బ్రార్థన చేయ
 దయజూచి యాతపో - ధను డిట్టు పలికె

నాహసుం డెవ్వడి - నరసిలో చొచ్చి
 బాహుల మిము బట్టి - బయట వేయంగ
 నోపునో మీశాప - ముడుగు నాక్షణమె
 పోపొండి మీరుమీ - భూమికి ననుచు
 చనుదేర నారద - సంయమి వచ్చి
 సతులాల యీముని - శాప వాక్యమ్ము
 మిక్కిలి క్రూరమే - మిట మాన్పరాదు
 తరలుడు మీకింక - దక్షిణాంభోధి
 తటమున పంచతీ - ర్థములు శోభిల్లు
 అటుచని నూరేండు - లందుండు డనెను
 ఒకనాడు ఫల్గునుం - డు రివ్వపై కరిగి
 సకల తీర్థముల ద - ర్శనకాంక్ష వచ్చి
 స్నానము జేయ మీ - శాపము దీరు
 అనిచెప్పి నారదుం - డరిగె తనంత
 మీరాక గోరగా - మీరు వేంచేయ
 నరయగ ధన్యుల - మైతిమి మేము
 నరు డప్పు డారీతి - నలుగుర సతుల
 కరుణించి శాపము - కడతేర్చె నంత
 మగువల వీడ్కొని - మణిపురి పురికి
 మగుడ నేతెంచి నె - మ్మదిని కొన్నాళ్లు
 అంగన యుండెఁ జ - త్రాంగద యింట

అనఘుఁడు బభ్రువా - హనుడను సుతుని
 వరచిత్రఘను చిత్ర * వాహనువంశ
 కరునిగా నొనగి యా - కాంత దిగ విడచి
 స్థిరముగా గోకర్ణి - దేవు దర్శించి
 అరిగె నవ్వలిపార్శ్వ - మంబుధిచెంత
 పావనంబైన ప్ర - భాసతీర్థమున
 భావజాకారుడు - పార్థు డుండగను
 చేరువ నంత నా - శ్రీకృష్ణు డుండు
 ద్వారకాపురియని - తగు మునుల్ పలుక
 నీలమేఘశ్యాము - నిఖలాభిరాము
 లాలితశుభగాత్రు - లక్ష్మీకళత్రు
 ఆకంజదళనేత్రు - నలరి సేవిప
 నాకోర్కె లెల్లగ - న్నన సమకూడు
 గదునిచే మును వింటి - కన్య సుభద్ర
 మదిరాక్షీ సుకుమారి - మత్తేభగమన
 గుణవతి యనగ మ - క్కువ చూడ వలెను
 యీణమైన నా కొమ్మ - కనుగొనవలెను
 అనుచు ధనంజయు - డా ద్వారవతికి
 చన సున్నతలపున - సకలయాదవులు
 యతుల బూజింతు రణ - మతిగల్గి కపట
 యతివేషధారియై - యలరి యర్జునుడు

భుక్తిముక్తిప్రియు - పుండరీకాక్షు
 భక్తవత్సలు కృపు - పరమాత్ము కృష్ణు
 తత్తరపడక చి - త్తమ్ములో నునిచె
 అత్తటి శౌరి స - ర్వాత్మకు డగుట
 అంతనా నరునితల - పంతయు బెలిసి
 యొక్కరుం డేతెంచె - నొనరి చచ్చటికే
 నరుడు నచ్చెరు వంది - నారాయణునకు
 నరగున ప్రణమిల్లి - సద్భక్తి మొక్కి
 వసమాలి కెదురుగా - వచ్చి యర్జునుడు
 దండప్రణామమ్ము - తగ నాచరించె
 నారాయణా యనుచు - నప్పుచు నరుడు
 కరము బట్టుక వాని - కడు లేవ నెత్తె
 హరియు నప్పుచుఁ బల్కె - నర్జును జూచి
 నిన్ననే నుతుల గని - నెఱతనమ్ముచు
 యింతలో నన్యాసి - నెట్లయితి వయ్య
 యెరుగుదుము మీవిద్య - లెల్లను మేము
 గరిమ వేసా లల్ల - గ్రానాలకొఱకె
 అని గేలి నేయుచు - నతని దోకొనుచు
 చనుడెంచె రై వత - శైలమ్ము కడకు
 అచట నర్జును నుంచి - హరియు సంతటను
 నడవడచి ద్వారకా - నగరి కేతెంచి

కొలువులో యాదవ - కోట్లను గొలువ
 బలదేవుతోడను - పద్మాక్షు డనెను
 తాలాంక ! నకలయా - దవులతో గూడ
 వాలాయముగను రై - వతమహోత్సవము
 జరుపంగవలె ననిన - శౌరి కాక్షణమె
 నమరసమ్మున వురి - సాటించు మనిరి
 నకలపౌరులు నొప్ప - సాటించి రెలమి
 వన్న బూరెలు నెయ్యి - వాయసాన్నములు
 కాయగూరలు పెక్కు - కలవంటకాలు
 ఊరు గాయలు నెయ్యి - మోబ్బిల్లు వడలు
 గారెలు బూరెలు - కండమండిగెలు
 అరటిపండులును రా - జాన్నరాసులును
 పిండికూరలు మొనల్ - పెద్దకుడుములును
 గరిగలఘటముల - గంపల నునిచి
 ముంధఱ నడిపించె - మురజవాదములు
 సంఘోషఘోషముల్ - సంకులమ్ముగను
 వడుచులు పెద్దలు - ఖాలింతరాండ్లు
 కొడుకులు కోడండ్లు - కూతు లల్లుండ్లు
 తోతొక్కులాడుచు - ద్రోవ కిక్కిరిసి
 చనిరి యాదవు లంత - సంభ్రమమునను
 అంతంత చతురంత - మానంబు లెక్కి

- అంతఃపురస్త్రీలు - సంత నేతేర
 సుధవసాత్యకు - లుభయపార్శ్వముల
 బద్ధానురాగులై - బలసి తక్ గొలువ
 అప్పుడు శ్రీకృష్ణు - డన్నయు దాను
 క్రొత్తముత్యముల - గొడుగుల నీడ
 సురలెల్ల చనుదెంచి - చూడగా నపుడు
 గరుడధ్వజాంకిత - ఘనరథం బెక్కి
 ఆయచలమ్మున - యాదవుల్ గొలువ
 తడయ కప్పుడు రై వ - తకమున విడిచె
 ఆయచలమునకు - యాదవుల్ వచ్చి
 ఆయతభక్తితో - సర్పించి మ్రొక్క
 అపుడు సుభద్రయు - నాక్షణమ్మునను
 పణతియ బంగారు - పల్లకి నెక్కి
 చామ రుక్మిణీసత్య - భామ రేచతియు
 దేవికి వసుదేవ - దేవు లండరును
 వారివారికి తగు - వాహనా లెక్కి
 వచ్చిరి రై వత - పర్వతమునకు
 కొమ్మలు పదివేలు - కొలుచుచు రాగ
 సమ్మతిగ నేతెంచి - సంభ్రమమ్మునను
 వాసవిసుతుండు తన - వరుడు కావలసి
 ఆయచలమునకు - నాయుంతి మ్రొక్క

ఆసమయమ్మున - నర్జునుఁడు తనదు
 ముదిలోన తలపోసె - మగువరూపమ్ము
 దండ లావణ్యమెం - తయు రూపుతోను
 వుండునో యనుచు ని - ట్లాగి కొంతనేపు
 యింతిమోముకు చంద్రు - డిడైన నేమి
 కుంతలాలాకలిమి - కొదమతుమ్మెదలు
 బాలకనుబామ్మలకు - ప్రతియకానువిల్లు
 వాలించు ముత్యముల - పణతిచిర్నగవు
 నతినాన తిలవుప్ప - సమమైన కేమి
 అతివ మ - ధ్యమ్ము సింహమునకు సరియె
 అని పోల్పతగు నుండ - రాంగియవ్వనము
 కనుగొని పెక్కండ్రు - కాంతలు గొల్వ
 కవ్వడి గనుగొని - కమలాక్షు డనియె
 కనుచూపి నంతలో - కాంక్షింప తగున
 మొదల సుభద్రపై - మోహంబు నీకు
 వదలక యుండుట - వడి యెఱుంగుదుము
 తలవు నీ కీడేరు - తలకకు మనుచు
 జలజాక్షు డావేళ - చెలిని రప్పించి
 వందనము జేయించె - వరమునీంద్రునకు
 పాండవద్విజులకు - పార్థు డిచ్చట
 దండియై యుండుట - తగ నెఱిగించు

వడిగ నేగులవారి - వలన పంపించె
 బలదేవు జూచి యా - వద్మాక్షు కనెను
 ఎక్కడనుండి యో - యీ పర్వతముకు
 నరయ మెవ్వరో కాని - యతి వచ్చినాడు
 పొసగి చాతుర్మాస్య - పూజ చేయుదము
 అని పెడబాటుగా - అన్నతో బలికి
 నడనడచి ద్వారకా - నగరి కేతెంచె
 అప్పుడు బలభద్రు - డాముని జూచి
 భక్తితో నిట్లని - ప్రార్థన చేసె
 పొసగి చాతుర్మాస్య - పుణ్యస్రతంబు
 జరుపు మా నగరాన - సంయమిచాఫ
 అని తోడుకొనివచ్చి - రాద్వారకకును
 రావె యమ్మ సుభద్ర - రమణిరో నీవు
 మదిరాయతాక్షీ నా - మంచి చేకొనవె
 కన్యచే భిక్షయె - కాని యతండు
 అన్యులచే భిక్ష - నంద నొల్లండు
 కన్యాగృహంబున - కన్యకామణివి
 నన్యాసి నునిచి పూ - జావిధి చేయు
 మనుచు చెల్లలికి న - న్యాసి నొప్పించి
 ఆపద్మనాభుండు - అపు డూరకుండె
 ముత్తైలసంచునా - లోత బిందెలను

అత్తరి జలక మా - యత్తమ్ము జేసె
 యేవేళ కా మాని - యిచ్చమ్ము లెఱిగి
 ఆవేళ కావించు - నఖిల వస్తువులు
 పొలుపైన రత్నాల - బొమ్మరింటికిని
 తఱుకైన పగడాల - దారబడములు
 పచ్చల కలుపులు - పన్నారు గురుగు
 లచ్చంపు దంతాన - నమరు బొమ్మలును
 చేటగుల యంచుల - జీనివాతలును
 చిరుతపప్పల్లు మఱి - చెంద్రకావులును
 బంగారు బొమ్మలకు - బాగుగా కట్టి
 శృంగార మమరించె - చెలియ సుభద్ర
 బలసి సుభద్ర శో - భనము చేయగను
 అరుదెంచి కవ్వడి - అతివ కిట్లనెను
 ఇందు వురోహితుం - డెవ్వరె నీకు
 అందమై నట్టి ఘడి - యారమ్ము నేడె
 అన్నియు నేల నీ - యాశ్రితుడ నేనె
 యున్నాను నీపెండ్లి - నొసర జేయించ
 పప్పు బూరెలు మంచి - పాయసాన్నములు
 వొప్పైన భిక్ష మా - కొనరగా గద్ద
 పన్నారు గురుగుల - పంచభక్ష్యములు
 నెన్నిక భుజించె - నెలమితో నగుచు

తెరయొద్ద నిలుచుండి - దేవేంద్రసుతుడు
 నరసిజవదనతో - నరసమ్ము లాడు
 భావగర్భిణిముగా - పలుకు మర్మములు
 భావించి నతిజూచి - పరగ తమకించు
 చెలియ లక్షణములు - చెప్పెద ననుచు
 కలికీ నాయ్యన లేమ - కరము చేబట్టి
 అక్షీణబృంభణం - బది యొంట గద్దు
 అక్షీణ సౌభాగ్య - మది యింట గద్దు
 పద్మరేఖలు నీకు - భాస్త్రి ననుచు
 వన్మాక్షీ సాదముల్ - భావించి చూచె
 వియ్యమ్ము లందగా - వెలదిరో గుఱుతు
 ముడి వడె హారముల్ - ముద్దుల గుమ్మ
 చిక్కు విడిపింతు నే - చేడె సుభద్ర
 మక్కువ నామీద - మఱవకు మనెను
 వేదోక్త యుక్తిని - వింత పెండ్లిండ్లు
 కావించవలె నంద్రు - ఘనశాసనమున
 నాలవ దినమున - నాగ వల్లికిని
 శోభనం బగు గదే - సుదతి యిద్దఱకు
 పానుపుటింటికి - పరగ బొమ్మలను
 కడువేగ నంపుదమ - కమలాయతాక్షి
 అనుచు కందువ మాట - యతి తను బలుక

శివ్యేరవడి యుండె - నెలత సుభద్ర
 మఱి యెన్నోరీతుల - మాయలు తపసి
 నటవక తనుజూడ - వెఱుగిందె సబల
 గ్రక్కెన శ్రీకృష్ణు - కడకు నే శ్శెంది
 యొక్కడి యతివరుం - డితడు వోయన్న
 చూడ సంయమి గాని - చూటకొ డితడు
 ఆడెడి మాట లి - బ్బని వల్కరాదు
 సరివమాడగ వచ్చు - సారె నానోయి
 సొంపు నొయ్యారంపు - చూపుచే తఱచు
 ఇత్తఱినే భిక్ష - మిడి సుత దాను
 గొత్తున భుజియింప - పోలతి రమ్మనెను
 ఎంత జేసితిరి మీ - రిటువంటి పారి
 సంతఃపురములో - నర్హిమా యుంచ
 అన్న యీ సన్యాసి - ననువుమా వేగ
 ఎన్నికబూజింప - నే దగవు గాదు
 తన్ను జూడగ నిల్వ - తగవుగా దితడు
 కటకట యిటువంటి - కపట సన్యాసి
 న్నెటువలె బూజింతు - నిందిరారమణ
 అనిన నవ్వుచు గృష్ణు - డా యతీశ్వరుని
 వినయముతో బిల్చి - వేడ్క నిట్లనెను
 అమ్యు మీపను లన్ని - అగడా లాయె

తోయ్యలి నాతోన - దూఱుగా జెప్పె
 పెద్దలు మీరింత - బుద్ధి దిప్పినను
 ముద్దుల నందఱు - చులుకగా నగరే
 కాక నాచెల్లెలు - కడు ముద్దరాలు
 లీలగా దుర్భాష - లేల కలికితిరి
 శోరినశోర్కె చే - కూరినదాక
 వీరితినే నూర - కే యుండరాద ?
 ఇచ్చట చెప్పిన - యింతి సుభద్ర
 నచ్చట రాముతో - నలిగి చెప్పినను
 యీ ద్వారకాపురి - యిం దుండబోదు
 నవనిపై చరియంచు - మని నిన్నుగొట్టు
 నని గేలి నేయుచు - నతని వీడ్కొనుచు
 ప్రియముతో చను దెంచె - పిదప తా నంత
 నవరత్న కనకసిం - హాసనమ్మునను
 పేర్మితో గూర్చుండి - పీతాంబరుండు
 శిరను వంచుక యున్న - చెల్లెలి జూచి
 వయతోడ బిలిచె నా - త్రైలోక్య పతియ
 అమ్మరా ముద్దుల - గుమ్మ రా వేగ
 శొమ్మ రా నవకంపు - బొమ్మి రావమ్మ
 ముత్యాలనరమ రా - ముద్దరాలా రా
 చిత్రజాబాణమా - చెలియ రావమ్మ

సుభద్రాకల్యాణము

విలుకలకొలికి రా - శృంగార కన్య
 తొలకరి మెఱుప రా - తోయజగంధి
 వెండువెన్నెల రావె - భాగీర్తి రావె
 కండుగోవెల రావె - కమలాక్షి రావె
 మచ్చెకంటి రావె - మాధవళి రావె
 అమృతంపుతెప్ప రా - అరవిరిమ్మొగ్గు
 బంగారుపెట్టెరా - భాగ్యాలబరణి
 నెలయ ముజ్జగముల - వింత మై నట్టి
 శ్రీకలా పీఠముల - చెలియ రావమ్మ
 శోభ కార్యమ్ము చే - కూరినందాక
 అని యిల్లు తిమ అన్న - అంకించి పిలువ
 పసిడి నలాక నా - పణతి సుభద్ర
 ఘోరి పువ్వుగుత్తుల - తలిరాకు బోణి
 లలిత సారభ శోభ - గులుకరింపంగ
 నసిచక్కగాపైట - నపరించు కొనుచు
 నడనడ చిన్నారి - నడుము జవ్వాడ
 అందెలు మ్రోయగ - హారముల్ తూగ
 మొలనూళ్లు ఘంటలు - ముద్దియల్ మ్రోయ
 నందిదండలు వెల్ల - సరిపెణల్ దూల
 దివ్యైత్ర హారముల్ - తెరువు జూపగను
 తాంసలనడకతో - నతివ సుభద్ర

అల్ల పల్లనె వచ్చె - అన్నముందరికి
 భద్రేభగమన సు - భద్ర రమ్మసుచు
 తోయజాక్షుడు తన - తొడపైన నునిచె
 నీలాలవంటివా - నెలత నెఱికుడులు
 వాలారు కొన గోళ్ల - వడిచిక్క గీసె
 శ్రీకృష్ణు డావేళ - చెల్లెలికి నవుడు
 నేనకొప్పటు బెట్టె - చెలువమ్ము తోను
 చుబుకంబు పైకెత్తి - చూచి యోదార్చి
 మక్కవ నలరించె - మగువ నెమ్మోము
 కుంచించుకొని శిరిసు - వంచుకొన బోవ
 శిరసు తాబైకెత్తి - చెల్లెలిని చూచి
 చిటునప్పుతో బలికె - శ్రీకృష్ణు డెలమి
 యే మనె నన్యాసి - యిపుడు సిన్నైన
 నాతోను జెప్పిన - నాతి నే బోయి
 మందలించెద నమ్మ - మరియాదగాను
 ముద్దరా లోర్చునా - మొప్పెనూటలకు
 అని మట్టుపెట్టి యిపు - డాడి వచ్చితిని
 గమని నీ జోలికి - రా వెఱచు నింక
 వచ్చిన యప్పుడె - వనిత నేబోయి
 యిట్టె బంధించెద - నిపుడె కొట్టెదను
 అని బుజ్జగించి చె - ల్లను గారనించి

చెలునమ్ముగా బలికె - శ్రీకృష్ణు డెలమి
 మత్తేభగమన నా - మనసు చేకొనవె
 మదిరాక్షీ నీకొక్క - నూట జెప్పెదను
 తగ నేడు నేడు ప - ద్నాల్లు లోకములు
 పరసి చూచితి నేను - ఆదికాలమున
 ఇటువంటి సన్యాసి - నెట జూడలేదు
 అటు గనుక నీ తోడ - నిటు జెప్పవలసె
 శిరసు నాఘాణించి - చెల్లెలి నపుడు
 కనుగొని పలికె నా - కంజాక్షు డెలమి
 యేమని వర్ణింతు - నితని మాహాత్మ్య
 మేమని వర్ణింతు - నితని పౌరుషము
 ప్రమథగణముతోను - పార్వతీస్వరుడు
 నవతాడ వచ్చితా - చాలంగ నొచ్చె
 ఆకాలకంతుడు - నటు లోడిపోయె
 నీతని గెలువగా - నెవ్వరి వశము
 ఈయతీశ్వరుని పే - రెవరు తలచినను
 నైరుల గుండెలు - వ్రక్కలై పోను
 ఉపవాసముల చేత - నొడలెల్ల స్రుక్కి
 యెలమి యెఱుగని వాని - వలె నున్ననాడు
 అడవులే మేలాయె - నామునిపతికి
 పండ్లు ఫలమ్ములు - భక్షింపు చుండు

ఆకలి గొన్నప్పు - డాతని భిక్ష
 కరసి యన్నము పెట్టె - నండ లేరెవరు
 కార్యాని కోసమే - కడు చిక్కు పడెను
 కార్యము చేసి గ్ర - క్కన నంపవలెను
 నుదతి యీతని నూడ - సుకపతి సుతుడె
 మనసులో నీ కను - మానమ్ము వద్దు
 కన్య నీచేతి భి - క్షమె కాని యతడు
 అన్యలచే భిక్ష - అందుకోబోడు
 దానిచే నీకు నిం - తగ జెప్పవలసె
 యెప్పటివలెనె నీ - వీ యతీశ్వరుని
 తప్పక పూజించు - తరుణి పొమ్మనిన
 అన్నమాటలకు తా - నంగీకరించి
 మత్తేభగమన గ్ర - మ్మన లేచి వచ్చె
 అందెలు కదలంగ - హరముల్ వెలుగ
 మదిరాక్షి వనుదెంచె - మానియింటికిని
 పొనగ నానాటి క - పూర్వమ్ము గాను
 అఖిల పదార్థమ్ము - లాయ త్త పగచు
 విందులు కావించు - వేవే విధముల
 పొందుగా నతనికి - భుజియింప నిడును
 వలపుతో ననియెల్ల - వరుస భుజించి
 కడు డస్సి యుంటకు - కారణం బేమి

యీచూపు లీతమక - మీవిలాసములు
 యేతాపసుల యందు - నెఱుగ మెన్నడును
 విజయుని రూప వి - వేక సంపదలు
 గజరాజవరదుచే - గఱిమ నే విందు
 తెగవాలు కన్నులు - దీర్ఘ బాహువులు
 వగడంపు వన్నెగల - వాదపద్మములు
 చూడగా నీతండు - క్రోడియే కాని
 వాలాయముగ యతీ - శ్వేరుడు గా బోడు
 కపట నన్యాసిగా - కల్పించి యిచట
 వ్రపమను శ్రీకృష్ణు - డునిచినా డేము
 అని మనమున జాల - హర్షము నొంది
 శృంగార మమరించె - చెలియ సుభద్ర
 పై కొనియెద నంచు - 'పద్మానుతాక్షి
 జోకతో కమ్మ క - స్తురి నలు గిడెను
 జాతి గొజ్జగి నీట - జలకమ్ము లాడి
 రీతిగా నొకవింత - రేఖ చూపట్టి
 ఉమ్మెత్తవువ్వు వలె - నుతికిన మడత
 నఖముల గొనితెచ్చి - నాతి యిచ్చినను
 చెంగావి పావడ - రంగు మీఱంగ
 చుంగు విడిచి కట్టె - సుదతి సుభద్ర
 పాలిండ్లవలను క - న్నడగ నొకవింత.

లీల పయ్యెద కొంగు - లేజాఱి విడిచె
 నటనతో పై నము - నడచేటి మగువ
 రమణ బాగుగ కొంగు - రంగుగా జెలగె
 జవ్వాజి పదనిచ్చి - చంద్రకాంతముల
 దువ్వెన నెరగోర - దువ్వెన కురులు
 పాపట నొసరి - బాగుగా దీర్చి
 చూపట్టు కొప్పు నిం - చుక జాఱి ముడిచె
 మల్లెలు మొల్లలు - మందారములును
 చల్లని జాఱులు - సంపంగి విరులు
 పారిజాతములు - బాగుగా తీర్చి
 యొయ్యనె తుఱిమె నా - యుత్పల గింది
 విటుల మనమధు డేయు - విరిమొగ్గ తూపు
 నటన గుమ్మడి గింజ - నామము తీర్చె
 బసిడి ముత్యాల నొ - ప్పగ పూర్ణచంద్రు
 తవమించు చెవుల తా - టంకాలు చేర్చె
 మొగవు తీగెకు చెంత - ముత్యంపు కొలికి
 జిగిమణల్ మిగులు మం - జిడి తాళి జేసె
 పుంజాల దండ దా - పున నేనళమ్ము
 రంజిల్లు భన్నన - రమ్ము క్రేడించ
 యిన్ని సొమ్ములకును - నన్నె బెట్టిసెటు
 మూడువేల్ వెలనేయు - ముక్కఱ బెట్టె

సుభద్రాకల్యాణము

కంకుమ గంధము - కూర్చిన మంచు
 గోవకస్తురి బూసె - కొమరారు మేస
 వచ్చి పోకలతోడ - వండు బాకలతో
 గమ్మన కపుర పీ - డెమ్ము గావించె
 ఆరామచిలుక భు - హంగదమ్మునిను
 రాజసమ్మున సునిచె - రమణి సుభద్ర
 ఝుణఝుణత్కారముల్ - నలుప సొమ్ములును
 వచ్చలరుచుల న్తు - ఛమ్ముమాటునను
 మత్తాక్షి నిలుచుండె - మకాని జూచుచును
 బృందావనము మీద - వెలయు నా మకాని
 కమలార్క బింబంబు - గతి బోలువాని
 బాలేందుచాయల - పగిది నిరుగడల
 కమ్మొగపుటూర్ధ్వ పుం - ద్రమ్ముల వాని
 నొప్పుదందురకావి - నూటార్చిచ్చు
 కప్పారు నిడువాలు - గడ్డము వాని
 మొలకెత్తు ముత్యంపు - మొగ్గల బోలు
 తభుకొత్తు శుభ్రదం - తమ్ముల వాని
 అలవడు తులసి పూ - నలపేరు వాని
 కవగూడ హరినీల - కాంతి తేలించు
 తమ్మిపూసల దండ - తన కురము సొంపు
 సొమ్ముగా నవరించి - చూపట్టు వాని

మున్ని విధంబుల - మన్న యా మాని
 జూచి సంతోషమున - సుదతి యిట్లనెను
 అడిగెద నని వూని - అతివ సుభద్ర
 తనమనములో నున్న - తాత్పర్యమునను
 చిత్సౌఖ్యరసలత - చిగిరించ గాను
 ఉత్సాహమున మేచు - ఉబ్బి పొంగును
 పలుకు పల్కుకుతేనె - లొలుకగా నపుడు
 పలికె దా నొకమాట - పద్మాయతాక్షి
 అయ్య మీరేదేశ - మఱిసి చూచితినొ
 ముయ్యది మీగామ - మెచట నుండుదురో
 ఐరగ నిండ్రప్రస - పట్టణమ్మునను
 బహుళ నంపదలతో - బరగు చున్నారీ
 నేటిమానసులు కుం - తీసుతుల్ వారు
 ఆరయ గడు సుఖు - లై యున్నవార
 కోరి మా మనత్త - కొడుకు లైదుగురు
 వారికి కుశలమా - వరమునిచంద్ర
 ఆగాజవరులలో - నర్జనుం డెలమి
 ధారుణి తీర్థముల్ - దరిసింప నేగె
 తీర్థముల్ క్షేత్రముల్ - తిరుగుచో మీరు
 ఇంద్రనందను నెందు - నే జూడలేదా
 జగతి నంతట మీరు - చరియింతు రనగ

అసి మి మ్మిప్పుడు - అడుగంగ వలసె
 హరిసాదముల బుట్టె - నట్టె యాగంగ
 భూతలమ్ముల వెలసి - పొలు పమరు చుండు
 మఱి నట్టభద్రుడు - మాయన్న కతడు
 వంగన మర్పింప - నందు బోబోలు
 నని మున్న వింటి నే - నతడు తా నిటకు
 ననుదెంచు తెరిగితే - సంయమినాథ
 యీ ద్వారకాపురి - యెంతో దూర మని
 తన పురమున కట్టె - తా నేగె నేమొ
 అని యిట్లు తా బల్క - నా మునీశ్వరుడు
 మానమ్ముతో నుండె - మఱి కొంత నేవు
 ఓ మునిపుంగవ - యో పుణ్యమూర్తి
 గంగాతరంగభం - గక్రమశుభ్ర
 పాథోభర న్యాయ - పర భక్తియోగ
 నాథ నా దైనమ - నవి చేకొన గడె
 అనుచు నుభద్ర దా - నాడు వాక్యములు
 విని చెవిపండుగై - విజయు డిట్లనియె
 పద్మాక్షి నీతోను - పలుకగా వెఱతు
 పలికిన పలుకులు - భావ మేర్పఱచి
 మాఱు లెక్కించెదో - తోయజాక్షునకు
 వలపు గల్గక యుండ - పలుక గల్గుదునె

పడుచుదనమున నే - పలుకు పల్కులను
 మనసులో నుంతువా - నను రాజముషిని
 అను మాటలనువిని - యథాంతరములు
 లేమ లో భావించి - లేనవ్వు నవ్వె
 కామతంత్రము రహ - న్యములు పుష్పించె
 చక్కని ముఖ పద్మ - సారస్య మెంచె
 చిక్కని నెమ్మేని - జిగి విచారించె
 తిన్నని మాటల - తేట లాలించె
 సన్నంపు సదరంపు - చామ వర్తింపు
 మొలక నవ్వులదీవి - ముగుద కెమ్మోవి
 తరలాక్షి చెక్కిళ్లు - తరుణి పోకిళ్లు
 తిలకించి పులకించి - కలజూచి చూచి
 తల యూచి విజయుండు - తానెద గంబె
 యిటు వంటి బోటికి - యికోడె కాడె
 నచ్చిన వాడని - నాతి నాతరుణు
 నచ్చుగా పువ్వువింట - నతనుండు గొట్టె
 బృందావనము మీద - ప్రేమతో మాని
 కందువ దెలియక - కడు మూర్ఖవోయె
 ఓ ముద్దుచిలక ! నే - నుల్కిపల్కితిని
 వల దింక వల దని - వ్యవహరింపుచును
 బడలిక గొని మాని - పవలించె నంత

వారామచిలుక భ - క్కన నేగు దెంచె
 పసిడి రెక్కలు - సాంపు లెసగి యూడగను
 మాణిక్యపుంగఠ - మాలికల్ మెఱయ
 వార్ధునిభుజముల - పై నిల్చి యపుడు
 నయభయములతోను - నరున కిట్లనెను
 శావ లేలమ్మని - బడలికల్ తెలిపి
 మోని గంటిని చేసి - ముద్దులువెట్టి
 యిదియేమి నిజముడా - యారీతి చుండ
 అన్నిట గుణశాలి - వాదువు నీవు
 అర్జున నీమన - మలరుచుండగను
 నిర్జరీగతి నాతి - నిన్నెతా నడిగె
 నలమి దుర్యోధ నున - కిచ్చెవ ననిన
 కడు తాపమును బొంది - కాంత ని చ్చడిగె
 యిరువురిమనసులో - నెల్ల తాపములు
 నెఱిగియు నెఱుగని - తెఱ గుండవలెను
 ఇంతిసి తోడ్కొని - యింద్రప్రస్థమున
 కెంతో వేడుకల నీ - వేగుదువు గాని
 కమలాక్షి పెంచిన - కడుముద్దుచిలుక
 నడుగవలె నా నీకు - అన్నిబుద్ధులకు
 మందెమేలమ్ములకు - మఱి వేళ గాదు
 అనుచుముంజేతికం - కణముపై వ్రాలె

ఓచెల్ల యని మతి - నాచకోరాక్షి
 తడయక తలపోసి - దా నప్పు డడిగె
 నెచ్చట నున్నాడొ - యెలమి నర్జునుడు
 తీర్థమ్ము లేవేవి - తిరుగుచున్నాడొ
 యేపుణ్యభూముల - కేగి యున్నాడొ
 వినిపించు మనె - నామె తనకు తెల్లముగ
 అనియిట్లు పలుకగా - నామనీశ్వరుడు
 అమరగా బలికెను - అతివతో నపుడు
 శోమలి యిద్దఱము - గోకర్ణమందు
 కూడియే యుంటిమి - కొన్నాళ్లు లచట
 భోజనస్మృతులు శయన - ములు నొక్క చోట
 చెలియ యుంటిమి మేము - చెలికాండ్రవలెను
 అతనికి నాకును - అరమరలేదు
 అతనికినాకై క్య - మతివరో వినవె
 నీరూపు నీరేఖ - నీచక్కదనము
 వేమాఱు తలపోసి - వివశుడై యుండు
 నిడుకోయిపగలు కం - టికి కూర్కులేద
 యింతి నీపై మోహ - మెసగొనియుండు
 నెలమి నర్జునునిరూ - పెఱుగనే తాను
 రూపేల గోరగ - నోపల్లవారి
 మందారదామమా - మాయన్న చేత

విందుగా నెన్నడు - వెన జూడ లేదు
 యెగుభోజములవాడు - మృగరాజనడుము
 నడచి వుచ్చుకొను నె - న్నడుముగలవాడు
 గరగరనివాడు చ - శ్కని వాడు నతడు
 గొప్ప కన్నులవాడు - కోదండగుణకీ
 ణాంకంబు లాభావలు - లమరినవాడు
 వెన్నున మచ్చుగల - విభవంబువాడు
 బవిరి గడ్డమువాడు - పన్నిదం బిడిన
 వెన్ను పగడసాల - వెన నాడవచ్చు
 చిగురోత్తు చెందిక - చెలగు పాదములు
 నని విధం బెఱిగింప - నంతట నరుడు
 నీవు గుణాధ్యవు - నీకెప్ప రెదురు
 శ్రీహరి చెల్లలా - శృంగారవతివి
 యేవున నీభాగ్య - మేమన వచ్చు
 నీవు కిరీటికి - నెలత వై తేని
 భావింప నాతని - భాగ్యమే కాద
 పూని నీ వడుగగా - బొంక నేమిటికె
 మానిని నేనె పో - మఱి యుర్జునుడను
 నన్ను మన్నించి మీ - యన్న శ్రీకృష్ణు
 నిన్ను నా కీవలసి - పన్నె నీవిధము
 నీకోర్కి నాతలపు - నిగమ కోచరుడు

సుభద్రాకల్యాణము

-చేకొని నమకూర్చు - చింత యేమిటికె
 అరయ గంధర్వ క - శ్యామమ్ము రాజ
 వరులకు తగునండ్రు - వరధర్మ పరులు
 అనుచు తమకమ్ముతో - అతఁడు చేయి చాన
 ఘనమైన సిగ్గుతో - కాంత యిట్లనెచు
 తల్లియు దండ్రెయు - తగిన బాంధవులు
 బల్లిదు లన్నలు - పాయ కున్నారు
 వారి యనుజ్ఞచే - వర్తించు మిచట
 నీలాగు పనులై న - యిందఱు నగర
 హరి నీకు నిచ్చువట - అనుమాన మేల
 తెలియి యేనుగునెక్కి - దిట్లు దూరెదరె
 -అనిచెప్పి తా నగరి - కఠివ పోయినను
 మునియు లతాగృహ - మ్మున కిపుడు చనియె
 మదనునిచే జిక్కి - మత్తాక్షి రాక
 కెదు రెదురై చూచి - యిట్లని పలికె
 యింతికి నాపే ర - దేల చెప్పితిని
 కాంతయు లోనికి - గ్రక్కున బోయె
 మరుని పుత్తడిబొమ్మ - మరలె నాచేతి
 పరిచర్య లొనరించ - భాషించ దొక్కొ
 సుందరి పాదాల - యందియల మ్రోత
 విందునో వీనుల - వెరగందు నొక్కొ

తెలిసోగ కన్నుల - తెలియగ లేమ
 కాలయక తా జూడ్కి - చూచునో లేదొ
 క్రొమ్మలతో గూడ - గుజ్జన గూళ్లు
 తమగువ వడ్డించ - హరించ దొక్కొ
 యేమిచేయుదు నిట - కింకొకసారి
 కామిని చనుదెంచి - కరుణించ దొక్కొ
 మామ కావలెనని - మన్నించి రాడ
 కాముడు దన్నువే - కారించ దగున
 ఉన్నమా తల పెల్ల - నుర్వీధరుండు
 పన్నుగా తనమతిని - భావించ దెలిసె
 ఘనమందిరములకు - గ్రక్కన వచ్చి
 యెలమి రుక్కణి జూచి - యిట్లని పలికె
 నెలత నీమరదలు - నేను సన్యాసి
 బలభేది సుతుడౌట - పరికించి తెలిసె
 మలయుచు వచ్చి తన - మందిరమ్మునకు
 తలకొన్న సిగ్గుతో - దా జేరదాయె
 అరసియన్నము బెట్టు - మనుచు నియమించి
 భారిది వినోదముల్ - చూచుచు నుండె
 అంత నక్కడ మఱి - యాసుభద్రయును
 చింతించి చెక్కిట - చెయిబూని యుండి
 మదిలోన తలపోసె - మగువ యిట్లనుచు

యింద్రనందనుడు - మ - హీంద్రస్తుతుండు
 చేరి వినయమ్మున - చెట్ట - బట్టినను
 విడిపించుకొని మఱి - వేగ బోయితిని
 ఎలమి నాతని మన - స్వెల్లుండె నొక్కొక్క
 కాక దా నొడ బడితే - కడుచుల్క దనము
 యీ కడ నందఱి - కెన్నిక కాద
 యెఱుగడా నాకేల - యింత చింతించ
 నిరవైన యీపెండ్లి - యీడేర్చు తనకు
 అనుచు చింతింపుచు - నతివ సుభద్ర
 హంస తూలిక పాన్పు - నందు పవళించె
 ముత్యాల చెఱగుతో - మునుకు తాబెట్టె
 ఆయంబుజాక్షీయు - నచటి కరుదెంచి
 ఆ మరదలి జూచి - యటు సవ్వవలికె
 కనులేల మూసేవె - కలహంసగమన
 శిరనేల వంచేవె - సింహేంద్రమధ్య
 వాలుకన్నుల నీరు - రాల నేమిటికె
 వనిత సన్యాసిని - వలపించు కొంటి
 రామావతారాన - రమణిరో నీవు
 శాంతయను పేరుతో - నహజాత వైతి
 అల ఋశ్యశృంగుని - అటులోను జేసి
 వలవేసి కొంటివే - వనితరో నీవు

శేవేంద్రసుతుదృష్టి - తెగువలో తాకె
 వృష్టి తీయింతుమే - తెలివి రా నీకు
 తెగవాలు కన్నుల - దృష్టించి చూడ
 అతనిచేతనె కాని - అది మాన దనెను
 చిటిమిటి కోపాన - చెలియ సుభద్ర
 కరకంకణములచే - కాంతి శోభిల్ల
 ఆరుక్మిణమ్మరు - ఆవలికి ద్రోసె
 గట్టిగా నుసుగిడి - కాంత యిట్లనెను
 యింతి నీచలికిన - యీపలుకు లన్ని
 త్రైలోక్య పతితోడ - తా విన్నవించు
 అనిన మరదలి జూచి - అతివ యిట్లనెను
 యిప్పుడే చెప్పవే - యిభరాజగమన
 మీయన్న మముగూర్చి - మించనాడునట
 జలక మాడుదు లేవె - చెలియ సుభద్ర
 చలువ గట్టుదువులే - చందనగంధి
 భుజియించుదువు లేవె - పుత్తడి బొమ్మ
 కెది నీకునుపెండ్లి - వేగ జేయుదుము
 అనిచెప్పి వైదర్చి - యరుదెంచె నంత
 నందమా నిందిరా - మందిరమ్మునకు
 ఆయింతి పెట్టె నా - యాసొమ్ము లన్ని
 తాటంకముల కాంతి - ధవళింపగాను

మొలనూళ్ల ఘంటలు - మొల్లముగ మ్రోయ
 నొయ్యనె తనసడు - మూగాడగాను
 ఇంతి పయ్యెదలోన - నేకాతమునను
 ఆచక్రవాకములు - జతివ హారములు
 కొమరార కొప్పలో - గొజ్జంగి దండ
 నటనతో వీపున - నాట్య మాడగను
 జాటువయ్యెదకొంగు - చక్క ద్రోయుచును
 డిరిది ముత్యపు నరులు - నుయ్యాల లూగ
 ఆదనారాయణుం - డఖిలాండనాథు
 డండజపుపానుపున - అతడుండ తెలిసి
 కోవెల స్వరముతో - కొమరాలు పోయి
 చిలుక పలుకులతోను - చెలి విన్నవించె
 పుండరీకాక్షు డా - పూరుషోత్తముడ
 మురవైరి వందిత - మువ్వగోపాల
 నారద వినుత యా - నంద ముకుంద
 మత్స్యావతార నా - మనవి చేకొనుము
 యింతకార్యం బని - యెఱుగని యట్లు
 కవ్వడి నేచుట - కామధర్మంబె
 అని చెలి యున్న వృ - త్తాంత మంతయును
 నెఱిగించె కృష్ణున - కెలమి రుక్మిణీయు
 హరి వారి తల పంత - సంతయు దెలిపె

వరుసతో దేవతీ - వసుదేవులకును
 సారణ ప్రద్యుమ్న - సాత్యకులకును
 ఆయాధి నుక్షవు - డప్పు డాతెఱగు
 ఆయింపనుతునకు - ఆసుభద్రకును
 నెయ్యమి కలుగుట - నేర్చునదెలిసె
 చయ్యనె తనకోర్కె - సమకూడె ననుచు
 తొయ్యలి నపుడు పా - ర్థున కియ్యదలచె
 ఆయచలమ్ముచ - యూదవు లెల్ల
 భూరి మహోత్సవ - మ్ములు చేయుచుండె
 ద్వారకలో సుభ - ద్రా కన్య యుండె
 బలరామ కృష్ణులు - పర్వతమ్మునకు
 చేయించుచుండెరి - చెలగి యుత్సవము
 తమయన్న కృష్ణుని - తలచె సుభద్ర
 అమరేంద్రునిదలంచె - అర్జును డవుడు
 అంతట శచితోడ - అమరపతి వచ్చె
 అచట ముత్తైదువ - లాయరంధతియు
 శచి రుక్మిణీదేవి - సత్యభామయును
 ఆవధూవరులకు - సతివ లండఱును
 నంపంగితైలము - చక్కగా నంటి
 బలక మిద్దఱికిని - సరగున దీర్చి
 దివ్యవస్త్రములు - దివ్యగంధములు

దివ్యమాల్యమ్ములు - దివ్యభూషలును
 ధరియించి రవుడు వా - ద్యధ్వనులెనగ
 గరుడ గంధర్వులు - గానముల్ నేయ
 అలవడ బరగిన - ఆశంభురాణి
 సతివపూజించిన - నాయరుంధతియు
 మృగనాభివాసనల్ - మొగి గుబుల్ కొనగ
 జనులెల్ల పెసగొని - చౌకళింపుచును
 అందముగ మృగషుధ్య - లమర బొడుచును
 కల్యాణవేదికి - కడువేగ రాగ
 నాదరాస సుభద్ర - కాయర్జునునకు
 వేదోక్తమున పెండ్లి - విష్ణుండు చేసె
 ఆసమయమ్మున - నమరవల్లభుడు
 భాసురమణిమయ - బహుభూషణములు
 ఘనమకుటమ్ముచు - కవ్వడి కొనగి
 అనురక్తచితుడై - హరి వీడుకొనిన
 అవుడు సుభద్రయు - నాయర్జునుండు
 శచికి దేవేంద్రునకు - సద్భక్తి మ్రొక్క
 మ్రొక్కిన యిరుగుర - మొగి లేవనెత్తి
 ఆశీర్వదించి యా - యమరేంద్రు డరిగె
 నిరజుల్ తామును - నిజపురికి నేగ
 అర్జును జూచి కం - నారి హర్షించ

అప్పుడు కవ్వడి - యాసుభద్రయును
 హరిపాద పద్మముల్ - హర్షమున మ్రొక్క
 కడు గారవమ్మున - కౌగిట జేర్చి
 కడలేని యత్యయ - కాండము లొనగె
 రయహయంబుల హేమ - రథమును నొనగె
 హరియు రుక్మిణి సూచి - అప్పు డిట్లనిరి
 అలరెడి వేడుకల - ననుగు మరదలిని
 హోమ వీరమ్మున - నునిచిరివారు
 అక్షతల్ శిరస్సుపై - నాయిర్వరుంచి
 ముత్య రత్నమ్ములు - ముగుద యొడినిడిరి
 సిగ్గుమురిపెమ్మున - చెలియ సుభద్ర
 వద్దికి చనుదెంచె - వదిన ముందటికి
 పుత్తడి బొమ్మవలె - పొలతి సుభద్ర
 వదిన పాదములపై - వ్రాలుచు మ్రొక్కె
 మ్రొక్కిన మరదల్ని - మొగి గౌగిలించి
 అక్కున జేర్చుకొని - అతివ యిట్లనెను
 అడల నేమిటికె మా - యమ్మ సుభద్ర
 అత్తయు నీకు మే - సత్తయు గాన
 వింతవారెవ్వారు - వీరిలోపలను
 బావమఱిదులు చాల - భక్తి గలవారు
 నిను విడిచి మీయన్న - నిమిష మేనియును

నిలువ రిప్పుడె నిన్ను - బిలిచి తెచ్చెదరు
 పల మవ్వ నిప్పుడే - తా బిలుచు గావి
 యిచటికి బోయి రా - యిభరాజగమన
 నావదినె యుండవే - నా ముద్దుచిలుక
 అని బుజ్జగించేటి - ఆసమయమున
 మునకోటిసూర్య ప్ర - కాశమ్ము భాతి
 మకుటమ్ము ధరియించె - మఱియు నర్జునుడు
 విచ్చేసె నంతలో - విజయు డా నతికి
 సచ్చిక దండ ప్ర -ణామమ్ము జేసె
 పీఠజాతునిరాణి - నిత్యకల్యాణి
 చారిత్ర్యనాశిని - దయగల తల్లి
 పాండునందనులకు - ప్రాప్తనై యెపుడు
 కృప జూచి రక్షించు - కువలయనేత్ర
 మస్మధుని గన్నట్టి - మరువంపు మొలక
 మమ్ము కటాక్షించు - మాధవు రాణి
 అనుచు ఫల్గునుడు త - న్నతిభక్తతోడ
 స్తవము జేయుచునున్న - కువలయనేత్ర
 మకుటమ్ము వట్టి క - వ్వడి లేవనెత్తె
 సత్యకృపాచార్య - సత్యసంపన్న
 సత్యము దప్పని - సర్వజ్ఞ సరుడ
 చెలువతో సద్భక్త - శ్రీకృష్ణునేవ

కలిగుండు నీ వెల్ల - కాలంబునందు
 ననుచు దీవన లిచ్చు - నాసమయమున
 నక్కున జేడ్చుకొని - అతివ కిట్లనెచు
 చనవిచ్చినాడని - సకీయరో నీవు
 పలుమాటలకు నెట్లు - పాలుపడవద్దు
 పొలతి నమ్మగరాదు - పురుషుల నెపుడు
 పలురీతి గృష్ణ న - గృష్ణులై యుండ్రు
 కొంచక కృష్ణకు - కూర్మితో నుండు
 వంచన నేయకు - వనిత యెప్పుడును
 అనుచు బుద్ధులు చెప్పి - అనుగుమరదల్చి
 అర్జునుచేతి కొ - య్యన నప్పగించి
 కోరిక కొనసాగె - కొమరాల నీకు
 ఇంద్రనందను గూడి - యేగు మాయమ్మ
 అరుగుమి నీవని - అతని వీడ్కోలిపి
 నరసఖు డేగె నం - తర్ద్వీవమునకు
 అరిగిన పిమ్మట - నపుడు కవ్వడియు
 దేవకీవసు దేవ - దేవులకు మ్రొక్కి
 వారిదీవన లంది - వనితను తాను
 చయ్యన చనుదెంచి - నత్యభామకుచు
 వరభక్తితో మ్రొక్కె - వనితయు తాను
 అన్న అర్జునుడ యీ .. అతివతో గూడి

సుభద్రాకల్యాణము

46

ఘను వీరు పుత్రుని - గాంచు వేగముగ
 అనుచు దీవన లిచ్చి - అతివ యాక్షణమె
 అరుగుమి నీవంచు - నతని వీడ్కొలిపె
 నరనఖుం డరిగె - నంతర్ద్వీపమునకు
 అనిపిన పిమ్మట - నపుడు కవ్వడియు
 రిథముపై నునుచుకొని - రమణిని నపుడు
 పోయేటి వేళలో - పురి గాచియున్న
 ఆయుధవాహకు - లారీతి నై రి
 ప్రవరనేనుడు కృత - వర్మ యాదిగను
 శౌర్యమున నాసవ్య - సాచి నడంప
 నోరోరి పాండవ - యుద్దండవృత్తి
 మారామకృష్ణులే - మఱి లేమి జూచి
 యీలేమ తోడ్కొని - యెందు బోయెదవు
 తాలాంకుశౌర్యము - తలపవే మదిని
 పొలతి నీ వెత్తుకొని - పోయితి వేని
 బలునారసమ్ముల - బడవేతు మనిరి
 ఘనగిరితటుల సం - దనవనంబునను
 కినిసి బాణమ్ములు - క్రిక్కిరియనేసె
 రమణి సుభద్ర సా - రథ్యంబు నేయ
 అమరేంద్రనందను - డాసమయమున
 కడు కోపమున దన - కాండములచేతి

చెనకి వారల నెల్ల - చీకాకు జేసె
 ఇంతిని దోడ్కొని - యింద్ర ప్రస్థముకు
 సంతోషమున జనె - నవ్యసాచియును
 శౌరిని కనుగొని - సంకర్షణుండు
 నీరజోదరుడును - నీలాంబరుడును
 ఘనభరితాంబర - కనకాద్రినిభుండు
 నేర్పితో చనుదెంచె - నీలవర్ణుండు
 బలుతమ్ము జూచి బల - భద్రు డిట్లనియె
 యేమి కార్యము గల్గె - యిందాక నీకు
 మాన వెన్నటికిని - మందెమేలములు
 ఆహోగ్రుక్షై మించు - నన్నను జూచి
 కపటనాటకధారి - కప్పె నొకమాయ
 నాగమల్లియతీగ - నవమల్లతీగె
 కలసి పెనగుచునున్న - కడువీంత జూపె
 నచటి సభాస్థారు - లాసమయమున
 పచరింప నర్జును - బహుపరాక్రమము
 విజయ నిర్ఘోషముల్ - భేరీరసంఘ
 రామాది యీదవ - ప్రకరముల్ గొలువ
 మదిలోన నుబ్బింతి - బెదరైన గొనక
 పనినిసె నరుడును - భద్ర దోడ్కొనుచు
 పొదలిన వేడ్కల - బోయె గాకేమి

అటు వట్టి తెచ్చేము - యిటు మమ్ము బనువు
 మిదెఱుని చారులు - నీవిధి బలుక
 విని వారి సందఱి - వేగ వారించి
 బలభద్రుతో నిట్లు - పలికె శ్రీకృష్ణు
 డనఘుడు ధర్మజ్ఞు - డతిసీతిపరుడు
 తన మేనమరడలి - తాను గొంపోయె
 వలదని యెవరికి - నారింప వశము
 బలవంతు డాతడు - బహుశత్రువేది
 అటుగాక ద్రోణుల - కనుగు శిష్యుండు
 కడనములో వాని - కదియంగ దరము
 యెదిగిన కన్య మన - యింటిలో నున్న
 మనము చేయకయున్న - మగువ బెండ్లాడె
 తలవ నీపనులకు - ధర్మమా యనిన
 నబ్జాక్షుమాట కం - తౌను గాదనక
 తాలాంకు డప్పుడు - తలయూచి యుండె
 తల్లియు దండ్రీయు - తగిన బాంధవులు
 బల్లిదూ లన్నలు - పాయకుండంగ
 నొకపేద వలె పాయ - నువిద సుభద్ర
 సుదతి నీరీతిగా - చూచుచుండుదుగ
 అని వెడబాటుగా - నన్నతో జెప్పి
 అనుగు చెల్లెలికిని - అరణముల్ గొంచు

లక్ష గుఱ్ఱములు - లక్ష యేనుగులు
 అక్షీణ బాహుబలు - లగు వీరభటులు
 రమ్యకాంచనమణి - రథసహస్రములు
 సౌందర్యవతులై న - సశినహస్రములు
 అన్నయు తమ్ముడు - నతిమోదమునను
 అరణమ్ము దెచ్చిరి - యతి శ్రీఘమునను
 వనితతో చనుదెంచి - వరు డర్జునుండు
 వావిరి నాద్వైత - వనములో నుండ
 అచటికి చనుదెంచి - రన్నయుం దాను
 నరణమ్ము లిచ్చిరి - ఆదంపతులకు
 అవుడు సుభద్రయు - నాయర్జునుండు
 ఆరామకృష్ణులకు - నతిభక్తి మ్రొక్క
 మ్రొక్కిన యిరువుర - మొగి లేనెత్తి
 విజయుడవుగమ్మించు - వేడ్క దీవిచ
 విజయు డగతట వారి - వేడ బూజించె
 సంతోషచిత్తులై - చనిరి ద్వారకకు
 అవుడు సుభద్రయు - నర్జును గనియె
 యీ చందమున నన్ను - నీక్షించి కృష్ణ
 యేమని పలుకునో - యీ రసమ్మునను
 ఆవలుకు లన్నియు - నటు తాకు నేమొ
 గోపాలసతులతో - కూడ నన్నునుపు

మనిన సంతోషించి - యాయింతి కనియె
 ద్రావదికిని మ్రొక్క - తరుణి పామ్మనిన
 వనిత ప్రవేశించి - వచ్చె నవ్వేళ
 కుంతికి శృష్ణకు - కూర్మి మ్రొక్కినను
 సంతసం బలర పాం - చాలి యిట్లనెను
 వనిత నీపతి వీర - ఎరు డయ్యెనేని
 ఘనవీరపుత్రుని - గాంతు వీ వనెను
 అంత దీవన లిచ్చి - యపుడు పాంచాలి
 సంతోషమున నుండె - సకియతో గూడి
 అపుడు ధనంజయుం - డాయింద్రపురికి
 వచ్చి ధర్మజునకు - వరభక్తి మ్రొక్కె
 తల్లికి సాష్టాంగ - దండ మ్రొనర్చె
 వాయునందనునకు - వందనముచేసె
 తనకు మ్రొక్కినయట్టి - తమ్ముల నెత్తి
 కడు మోదమున తన - కౌగిట జేర్చె
 సతివ పాంచాలిని - నక్కన జేర్చె
 అంతట ధర్మజుం - డతిమోదమునను
 దోగుచు బాంచాలి - తో నిట్లు పలికె
 పార్థునకును మాసు - భద్ర కీప్రాద్దు
 శోభన మగుగాన - చూడు వేడుకన
 నానతి గై కొని - యపుడు పాంచాలి

వేవేల యత్నముల - విందు తగజేసె
 నొప్పైనబంగారు - టుప్పరిగలోను
 కప్పురవాసనల్ - గ్రమ్ముకొనంగ
 సాంబ్రాణిధూమముల్ - నఖ తానువేసి
 చిత్రముల్ నిర్మించె - చెలియ యంతటను
 దిక్కుల మాణిక్య - దీపముల్ వెలుగ
 నిలుపుటద్దమ్ముల - నెలత చెక్కించె
 వెయ్యి దీపమ్ములు - వెలుగంగ నందు
 గవుసెల్ దీయించె - గాజుకంబముల
 బంగారు తరికోళ్ల - పట్టెమంచమ్ము
 అంగన వెలయించి - యమరించె సెజ్జ
 నన్నవిరిమల్లెలు - జాజిమల్లెలును
 బొండుమల్లెలు చాల - నిండ బరపించి
 యిరుదెసల్ తలగడ - లిమ్ముగా దాపి
 బంగారు సురటి దా - పణతి వెట్టించె
 పంకించి బొగాలు - బరణులం బోసి
 గాలించి సున్నము - కాయ బెట్టించె
 పండుటాకులు దెచ్చి - పణతి మడిపించి
 మదిరాక్షి యునిచె ను - మఱియు నచ్చటను
 చాఱవప్పు గనగ - నా లానవాలు
 శ్రీసుగంధమ్ములు - చిటిబెల్లములును

చెఱుకుబిళ్లలు మంచి - చిఱుదిండి సరకు
 పసిమిమామిడి పండ్ల - రసముల విసికి
 పసివచ్చ గిన్నెల - పాలు నే నినిచి
 పలువన్నెగిండ్లతో - పన్నీరు నించి
 బంగారు చెంబుల - పానక మునిచి
 బుంగల దింపించి - గంఠోదకములు
 పలుకుచిల్కల నుంచి - పంజరమ్ములను
 ఈరీతి పనులెల్ల - నింతి తగజేసి
 చనుదెంచె పాంచాలి - సంభ్రమమ్మునను
 భద్రేభగమన సు - భద్ర రమ్ముచు
 చేడె శృంగారమ్ము - చేయంగ దలచె
 పన్నీట స్నానంబు - బాగుగా నార్చి
 తఱిబోసి కట్టించె - ధవళవస్త్రమ్ము
 విననకఱ్ఱలగాలి - వీచె నిరుదెసల
 పానగగా తడియార్చె - పాలతి శిరస్సు
 ధూపవాసనల లో - దులిపి యల్లార్చి
 గొజ్జంగిరేకులు - కొప్పున దుఱిమె
 నొడ్డాణమును బెట్టె - నూగాడు మొలను
 బిళ్లల మొలనూళ్లు - బిగిసి మ్రోయగను
 ఘంటల మొలనూళ్ళు - ఘల్లున మొరయ
 కంఠహారమ్ములు - కౌస్తుభమణులు

కాలిపెండెముకూర్చె - ఘనతతోడుతను.
 అండల దిద్దె నా - యతివ సుభద్ర
 తఱుకు మించిన సాది - దండల పైని
 నెలవంక తాయితల్ - నెఱి వుట్ట గట్టె
 శ్రీకారములతోడ - చెలగాడ చవుల
 కమలాక్షి పంజుల - కమ్మలె పెట్టె
 సొమ్ము లిన్నిటి మీద - శోభిల్లు నట్టి
 మూడువేలుం జేయు - ముక్కట పెట్టె
 కుంకమ గంధము - గూర్చె నా యింతి
 గోవకస్తురి బూసె - కొమ్మరాలిమేన
 ఆనవాల్ పాయసం - బెవులనేయి
 పొలతు లందఱు నూడి - పొత్తారగించి
 వచ్చివౌ పోకల - పండుబాకులను
 వెచ్చగా కప్పుర - వీడెమ్ము జేసె
 గరిమతో రాచిల్క - కంకణమ్మునను
 రాజసమ్మున నునిచె - రమణిసుభద్ర
 ఝణఝణత్కారమై - పణతులిద్దఱును
 జోడుచిల్కలవలె - శోభిల్లి రపుడు
 అక్కడ ధర్మజం - డర్జునునకును
 అతిరక్తితోనలం - కృతులు నేయించె
 నవ్యసాచిని జూచి - నన్న గావించె

శయ్యాగ్రహమునకు - నొయ్య బొమ్మనుచు
 వెన నన్నపాదార - విందములు మ్రొక్కి
 పానువు కడకేగి - పార్థు డంతటను
 యెదురుసూచుచునుండె - నింతిరాకలకు
 మఱచిన తన్నింత - మఱవనీ కుండ
 పచ్చనివింటివా - డెచ్చరించుచును
 వేదన కలవిచ్చు - విరహాగ్ని చాయ
 ప్రోది చేసినయల్లు - పొదలె చంద్రుండు
 అప్పుడా ద్రాపది - అతివతో ననియె
 పట్నమ్ముల్లో వారు - ప్రహారి దిరిగెదరు
 పడతిరో పదునాఱు - ఘడియ లటు చనెను
 నజ్జకు జను మన్న - సకీయ యప్పుడును
 సిగ్గున మురిపెమున - చెలియ సుభద్ర
 ఆడుగు లోడకయుండి - అటుకొంతనేపు
 కూరిమి గలవాడు - కొమరాల నీకు
 మేలిమి గలవాడు - మేనత్త కొడుకు
 నాల్గునెలలు భిక్ష - మేల్గు బెట్టి
 యిప్పు డిటువలె సిగ్గు - లేటికే సుదతి
 అనుచు సుభద్రను - అతివ తోడ్కొంచు
 విషయుని పాన్సున - వేడ్కతో నుంచె
 తలుపులు మూసికొని - తరుణి యేతెంచె

తలపోసి మనసులో - తాళంగ తేక
 మేమి వస్తువులైన - నియవచ్చు గాని
 ప్రాణేశు నిచ్చి మఱి - బ్రతుకంగ రాదు
 అఖలాంక కోటి బ్ర - హ్మాండనాయకుని
 చెల్లెలు గనకనే - నొల్ల ననరాదు
 అదిగాక సభలోన - ఆకౌశవులకు
 మానభంగము గల్గు - హీనకాలమున
 మానధన మొసగిన - మాహాత్మ్యశాలి
 అటువంటి శ్రీకృష్ణు - కనుగు చెల్లెలట
 అని మఱి తలపోసి - అతిన మోదించె
 కేళికాగృహములో - క్రీడియు నపుడు
 పరిహాసముగ ననియె - పణతిలో వగుచు
 కాడు చెయి బట్టిన - నాతిరో నీవు
 విడిపించి లోపలికి - వేగ బోయితివి
 యిపు డెందు బోయెదే - యిభ గాజగమన
 కనుక సంతోషమ్ము - గానుండ తగును
 పీడక వచ్చి నా - యొద్ద గూర్చుండు
 మన మఱి సిగ్గున - వనిత సుభద్ర
 మగువ తా దివ్వెల - మాటుకే చనెను
 జొనలు నిక్కగ వేయు - కుసుమాస్త్రములన
 జొమలు నిక్కగ వల - పుల చూపుచూచె

అల మోహనాంగుడు - న్నటుఁ జూచె దెలిసి
 లజ్జించి దిగ్గన - రమణి శోషించె
 నిబ్బరితనమున - నెలత చెయివట్టి
 అబ్బురమ్మున కౌగి - అదుముకొని తేచ్చె
 తోయ్యలిని తోడలపై - నెయ్యమున నునిచి
 పొన్నపువ్వులదండ - పొలతికి జుట్టె
 కుంకుమగంధమ్ము - కోమలి కలది
 బంగాతు సురటి చే - పట్టి కిరీటి
 అంగనకు విసిరె - నతిముదమ్మునను
 ప్రాణేశు పాదములు - పణతి తగ నొత్తై
 యెల్ల లోకమ్ములు - నేలిన యట్టి
 వల్లభుతోడనే - వనిత పుట్టితివి
 నీపాదములనేవ - నే జేయవలెను
 మాపాదముల నొత్త - మగువ నీకేల
 మంతటి వాడైన - యా గజేంద్రుండు
 మావటీనికి క్రింద - మణిగుండ లేద
 పురుక్షోత్తములతోన - పుట్టితివి గనుక
 బుద్ధులకు కొదవవే - పొలతిరొ నీకు
 అనుచు తేసియబోలు - సతివన లాక్షి
 పానకంబులు త్రాగి - పండ్లారగించి
 కర్పూర వీడెములు - కడు నర్థి జేసె

అటు మేను లుప్పొంగె - ఆదంపతులకు
 తలాభులు పులకించె - నెలతకుంబతికి
 ఆసుభద్రాదేవి - ఆయర్జునుండు
 సంతోషమున నుండి - సర్వకాలమ్ము
 అవనిలో తాల్లపా - కాన్నయ్యగారి
 అరుణి తిమ్మక చెప్పె - దాను సుభద్ర
 కల్యాణ మను పాట - కడుమంచి తేట
 పలుకుల ; నీపాట - పాడినా విన్న
 శ్రీహరి వారికి - చేరునె యుండు
 వానాట పాపములు - నాశనం బౌను
 ఆపులు బంధువు - లను వొందగలరు
 నన్న సంతానములు - నమకూర గలవు.

సంపూర్ణము.

